

ДІЛО

Виходить що-дня рано крім понеділків.

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок 10., II. пов.
Конто почт. шазд. 26.726.
Адреса тел. „Діло—Львів“.
Число телефону 261.
Рукописів редакція не звертає.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро-Угорщині:
місячно . . . . . 3.60 К.
чвертьрічно . . . . . 10—
піврічно . . . . . 20—
цільорічно . . . . . 40—
у Львові (без доставки):
місячно . . . . . 3—К.
чвертьрічно . . . . . 9—
піврічно . . . . . 18—
цільорічно . . . . . 36—
За зміну адреси платити ся 50 с.

Ціна оголошень:

Стрічка петитова, двошпальтова 40, в надсланих 60, в оголошеннях 80 с, в редакційній частині I К. Повідомлення про вичаї і заручини 150. Некрологів стрічка I К. Сталоголошення за окремою умовою.
Один примірник коштує у Львові 12 с. на провінції 14 с.

Видас: Видавнича Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

ПРОТИВОФЕНЗИВА.

Сильний огонь під Бережанами.

ЗВІДОМЛЕНЄ Ц. І К. ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ з 18. липня.

На південь від Калуша наші хорватські війська і баварські батальони в наступі розширили свої успіхи, виборені попередніх днів, здобуваючи горб під Новицею. На схід від Калуша покінчено очищуване лівого берега Дністри.

ВІДЕНЬ. (Ткб.) Коло Калуша розвивають ся наші операції згідно з планом. На північ від Галича неприятельська артилерія розвиває живу діяльність.

ЗВІДОМЛЕНЄ ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ з 18 липня.

СХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Фронт князя Лєопольда баварського: Збільшена боева діяльність була під Ратюю і на південь від Двинька і Сморгоня. В Східній Галичині огонь був сильний під Бережанами. У підніжжя Карпат спільний наступом баварські і хорватські війська здобули горби на схід від Новиці, завзято боромені і на здобутих становищах відперли про тинаступом.

На фронті архикн. Йосифа і в області групи Макензена зазначають ся постанення відживаня огневої діяльності, особливо по обох сторонах долини Сусіта і здовж Путни і Серету.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Група військ баварського наступника престолоа Рупрехта: Боротьба артилерії у Фландрії була сильна над берегами. Від Ізерн до Лі вросла вона значно. Між Гельсбоген і Варнаген відерто англ. звідні напади. З сучерком Англії пішла приступом на північ від шляху Арра Камбра. Відерто їх в вишкол мавого місяця, в котрім вдерли ся в наші лінії на захід від ліска Вер. Нині рано противно огнем англ. батальон, котрий посунув ся вперед на північ від Френе.

Група військ німецького наступника престолоа: Здовж Ени і в Шампанії переважно була незначна боева діяльність. На лівім березі Мози за дня ішла боротьба. По дуже сильним арт. підготовленню Французи на 5-лькм фронті від Авокур до Мертвого Чоловіка наступили. У півд.-східнім куті ліса в Маланкур і по обох сторонах шляху з Маланкур до Ея на завзятій боротьбі вдерли ся до роів, недавно нами здобутих. Поза сям їх відерто. Напором, який познвив ся вечером, вог силкував ся розширити свій зиск на терені, одначе безуспішно та з великими втратами. На схід від Мози огонь був значнійший ніж учора.

БЕРЛІН. (Волаф.) На східнім фронті очищено швидко з неприятели північний беріг Дністри між Калушем і Бабіном. Тільки коло села Бабин держить ся ще нечисленна ворожа віхта. На горбах на захід від Бережан через шлий день сильний неприятельський огонь. В Карпатах по обох сторонах Бистриці сильний огонь.

В справі бібліотеки для молодіжи.

Справа видаваня окремої бібліотеки для молодіжи — се в нас одна із численних справ, про які багато пишеть ся й говорить ся; називають ся їх актуальними, конкретними, необхідними; у всіх статях про сьє справу закликають ся загал, щоби негайно приступив до зреалізованя її, а кінчають ся зазвичай — на кількох більше або менше спрещізованих проєктах. Ось і в останніх числах „Нашої Школи“ порушили се важне питанє пп. дир. Макарушка (ч. 2—3 з р. 1916. „Основи й напрям народного вихованя“), д-р Роман Цегельський (ч. 6 з р. 1916. „Ще про основи й напрям народного вихованя“) і проф. Ю. Рудницький (ч. 1—2 з р. 1917. „Бібліотека для молодіжи“). Та я побоюю ся дуже, що й ті статі лишають ся без якогось реального відгуку, а клячі, порушені шам. авторами, йдуть знову на спочинок, щоби знову по якімсь часі хтось їх відгребав і зачитував на доказ, яка то дуже актуальна й важна справа. Дятого і я позволю собі довшинути до тої дискусії кілька слів, щоби справі надати більше конкретний оборот; забираю голос у „Ділі“, а не в „Нашій Школі“, як спершу думав, щоби дискусію зробити більше загальною.

На нас, учителях середних шкіл, лежить безперечно обовязок подати лектуру тій молодіжці, що віддана під нашу опіку й науку. Так дїти ся в інших народах, так повинно бути і в нас, Українцях. Але тоді, коли інші мають уже на тім полі довголітний досвід і коли в них видавництва для молодіжи стали окремою, вельми поважною галузю видавничого руху — у нас робить ся в тім напрямі тільки початкові кроки і дуже вони йдуть повільно. Видавництва для дїтїй заступлені в нас розмірно ще дуже добре, — як се слушно зазначає проф. Рудницький — Педагогічне Товариство працює над тим від ряду літ із великими успіхами. Дятого треба нам тут подбати головню про молодіжні середні школи, отже у віці 12—18 літ, якій ми не в силі дати відповідної лектури в українській мові, бо її не маємо; навіть шкільними підручниками їх вдоволити не можемо. Зайняти ся ними власне видавництвами — се власне обовязок організації учителів середних шкіл „Учительська Громада“, і я певний, що переведене сьє задачі при добрій волі не стринеть ся з надзвичайними перепонами. Нам не вільно вимовляти ся ні браком гроша, ні недостатчею робучих сил.

Згадані статі, особливо остання, вяснили достаточню справу, вони вказали необхідну потребу видаваня книжок для молодіжи, так що вважаю вже зайвим вертати до тої теми. Натомість хочу тут подати декілька конкретних проєктів для практичного її переведеня.

На мою думку не слід би відкладати справу на повисний час; не доведе до нічого дожидати, поки якась фінальсе товариство, або якась приватна грошевіта особа дасть на таке підприємство фонди. Мені здасть ся, що до того діла конче треба приступити негайно, і не здавати ся на чужу поміч, тільки забрати ся до того власними силами. Теперішній час якраз надасть ся до того, і то з різних причин. Раз, що тепер у нас розмірно найбільше гроша; багато із наших інтелігентів, (між ними не один гімназійний професор), що стоять у полі як офіцери, диспонуєть більшими грошевими засобами, так що не зробило би їм великої ржїниці посвятити кількадесят корон на ту ціль. Друге, що восина пора ніраз не надасть ся до інтензивної умової праці, н. пр. наукової, а й інші галузи широкої публичної діяльності мусять бути сильно обмежені. Знаю, що велике число охочих до праці осіб марно тратить час, не маючи змоги й ініціативи до якогось корисного занятя. Як би їм показати дорогу до праці, а властиво обовязати їх до такої й такої роботи, то вони певно її зробили би, а навіть були би вдячні за такий примус.

Врешті — мабуть ніяка інша пора не по-

казала так драстично великих недостач у нашій видавничій діяльності, як теперішня. Нама в нас ні популярної, ні наукової літератури, ні белетристики, яка відповдала би усім потребам те вимогам усіх клас та станів: нема навіть порядних шкільних підручників, відповідних до теперішнього часу, а тим більше таких, якими могли би користувати ся ученики поза школою або самоуки. Переконав ся я про се наглядно, перебуваючи довший час між полоненими російськими Українцями; нераз мусів соромити ся, що не міг охочим до науки достарчити шкільних підручників. Або така примітивна річ, як малий кишеньвий словарець української й німецької мови (нпр. як польсько-німецький Парильяка), й того в нас досі нема! Чиж не сором се, що не можемо чужинцям, які щораз більше інтересують ся нами, дати такої дрібнички?

Так отже всі ті аргументи промовляють за тим, щоби такі зараз тепер, ще підчас війни, приступити до такого видавництва. Як настає мир, то перед кожним із нас буде така маса всякої роботи, що на видаваня книжок для молодіжи готово нам знова не стати гроша й робучих сил. Дятого треба нам негайно зорганізувати таке видавництво, а коли би підчас війни ізза великанської дорожнечі й друсаряних трудностей (брак складачів) не прийшло до дійсного введеня його в житє, то бодай матимемо підготований цілий апарат, який не трудно буде пустити в рух. Особливо важна річ зорганізувати заздалегідь ціле діло, виробити докладні плани й почати підготовлявати матеріали.

Як се перевести? До сього є дві дороги: або зорганізувати окрему інституцію для тої цілі, або віддати ціле діло одному із підприємств, що вже такими справами займають ся. Організацію окремого видавництва я представляю собі так:

1. З ініціативи головного виділу одної з найбільше покликаних до того організацій, — нпр. „Учительської Громади“ або „Педагогічного Товариства“ — заснується у Львові судово реєстрована видавнича спілка на уділах, яка має на меті: а) видавати книжки для молодіжи — у різних серіях і відмінах, а також і шкільні підручники; б) на скільки буде нагода, приступити до видаваня часописи для молодіжи, от хочби напр. на вразок німецької „Der gute Kamerad“.

2. Удїли не повинні бути великі, вистарчить лавсім по 20 корон, так щоби кожний інтелігент мав змогу приступити до спілки; натомість числа удїлів не обмежувати. Розуміть ся, що не можна брати ся за діло, доки не буде в руках яких кілька тисячів корон, але й сю квоу зібрати не така велика штука. Треба тільки цілу справу трохи розагітувати по часописах, а крім того конче окремими листами звернути ся до визначнійших наших людей; у першій мірі до учительства всіх шкіл, а далі й до інших громад, бо ся справа повинна в їм лежати на серці. Думаю, що й багато з наших інституцій приступило би сюди.

3. Статут і уконституване спілки були би аналогічні до „Української Видавничої Спілки“. Крім того, відповідно до відмінних цілей нашої спілки, треба би установити окремий редакційний комітет, зложений із самих фаховців, щоби бібліотека була ведена з кожного боку бездоганно. Велику вагу треба би прикласти до зверхнього вигляду книжочок, до мови й правопису.

Отсе були би принципи — все инше, се подробиці, на які буде час обісая.

Д-р Микола Чарниський.

ІВАНОВИ ФРАНКОВИ

Складки на монумент-портрет приймас Красний Союз Кредитовий у Львові, — число книжочок шадничої 4.000.

Генеральний секретаріат для України.

Резолюція тимчасового правительства.

Петроград, 18. липня 1917.

(П. А.) Тимчасове правительство оголошило слідуєчу резолюцію в українській справі: По прийнятю до відомости заяв міністрів Керенського, Терещенка й Церетелія в українській справі правительство порішило таке:

Як вищий орган адміністрації справ української області має бути утворений окреми й генеральний секретаріат, якого персональний склад установеить правительство в по-розумінню з українською центральною радою. Сей секретаріат буде доповнений на справедливих основах представниками інших мешканців України, яких виразом є демократичні організації сих народностей. Згаданому органу при-поручено перевести зарядження, що відносять ся до спеціальних умов адміністрації сих областей.

Виходячи з заложеня, що конституанта мусить рішити про національну й політичну організацію України та про спосіб розв'язаня питання землі в сих околицях в рамках загально-го принципу про віддане землі працюючим, тимчасове правительство відноситься з симпатично до української Центральної Ради, яка має бути в згаданий спосіб доповнена і до праць сей ради над проектом упорядкування національних і політичних справ України в дусі, який Центральна Рада признає відповідним інтересам сих областей та над аграрним пита-нем на Україні. Сі проекти будуть предложені президії конституанти.

Тому, що тимчасове правительство вважає кінечним удержати в часі війни єдність і воєнну силу армії та її управу, вважає недопустимими зарядження, які могли би принести шкоду єдності й організації армії або змінити мобілізаційний план через безприволочне заведення територіяльної системи доповнюваня військових тіл есентуально призначено-прав команди сій чи тій політичній організації.

Рівночасно вважає тимчасове правительство можливим причинити ся й далі до найтіснішої національної єдности Українців в рядах армії доповнюваня до точних частий армії виключно Українцями, оскільки такі зарядження залежно від рішеня міністра війни будуть можливі із становища технічного та воєнного сили армії. Щоби сю ціль досягнути в найліпший спосіб, тимчасове правительство вважає в нинішній хвилі можли-вим, щоби Українці взяли самі участь в розв'язаню сей військової задачі. В тій цілі в порозумінню з Центральною Радою буде можна приділити до кабінету міністра війни українських делегатів для генерального штабу і для головного вождя. Що до місцевих українських комітетів, то сі

далі будуть виконувати свої чинности на за-гальних принципах згідних з принципами чинно-стий інших окремих військових організацій.

Полтава — столицею України?

БЕРН. (Ткб.) Донесене представника кор. Бюро. Українське Бюро доносить. Полтава має бути столицею будучей України. Київ є надто зрусифікований, натомість Полтава є містом чисто українським. Пляч означеня Полтави сто-лицею України довів до дуже поважного кон-флікту між виконуючим комітетом і поодинокими українськими партіями.

Кріза в російськiм кабінеті.

Причиною крізи — українське питання. — Останній кадет уступив з кабінету.

ПЕТРОГРАД (Райтер). Уступлене кількох міністрів, про яке донесено, стоїть в зв'язку з українським питанням. Міністри, які уступили, не хотіли згодити ся на ухвали в справі України тому, що після їх думки тільки конституанта може рішити про відносини України до цілої Росії.

СТОКГОЛЬМ (Тел. предст. кор. Б.). Остан-ня міністерська кріза в Росії є новою конше-цією для радикального напрямку, що домагаєть ся цілковитого націоналізованя кабінету. Де монстрації узброєних жовнів в машинній крі-си, які в числі 5000 перетягали вулицями Петро-граду, доказують, що агітація большевиків не слабеє. Разом з Шінгаревом уступив з кабінету останній кадет. Шінгарев був противником по-зички, якої домагають ся революціонери та був противником радикальних податкових ре-форм. Його наступник дав ся пізнати як соція-лістичний публіцист, який брав участь в русі в Москві. Уступлене Мануїла вимусили радика-ли. Мануїлов був так зненавиджений радикала-ми, що вони заявили, що від Мануїлова був ім-мільйоний його попередник Ігнатієв.

О віднову Австрії.

ВІДЕНЬ (Ткб.) Збори скликані гуртом пар-ляментаристів й членів різних партій для обго-вореня воєнних цілей, в яких взяли участь державні мужі, члени Палати панів, послы й про-фесори університету, прийняли резолюцію, яка домагаєть ся, щоби Австро Угорщина, яка пер-ша висунула формулу "мира на основі порозу-міння, видержала на сій дорозі, бо тільки такий мир не оставить у жадної з воюючих сторін почутя пораженя й пониженя та дасть запевнене тривалості й сотворить основу, на якій опира-єть ся організація світа як спільности культурі і на якій виключно є можливе господарська відбудова держави.

Австрія домагаєть ся одначе не тільки по-кінченя сей страшної війни. Домагаєть ся вона також національного мира в самій австрійській державі. Австрія, яка досягне національне упо-рядковане, буде могла при мирових перегово-рах успішно боронити своїх інтересів і репре-зентувати належнито свої культурні задачі. Тому зібрані поручають сим, що скликали збори, щоби негайно утворили організацію, яка мала би на цілі здобути публічну опінію для під-пертя справи відновл Австрії на основі правди-вої демократії і правдивого рівноуправленя.

Нове мирове предложене Німеччині?

„Oesterreichische Morgenzeitung“ пише: По донесеням „Morning Post“ в дипломатичних кругах Копенгага сподіють ся в найближшій будучности нового мирового предложеня Німеч-чини. В Німеччині — мовляв — панує загальне переконане, що мирове предложене буде оперте на погляді, що в війну треба покінчити дорогою взаїмних уступок, на які держави антанту чежає схотять згодити ся.

Перед ромунською офензивою?

ЛЮГАНО (Ткб.) Париська „Agence des Balkans“ доносить, що ромунська армія задумує в порозумінню з армією Брусілова почати офензиву.

За цивільного намісника Галичини.

Львів, 18. липня 1917

„Nowa Reforma“ доносить:

Дня 14. с. м. явила ся президія польсько-го кола у президента міністрів д-ра Зайдлера на конференції в справі іменованя цивільного намісника для Галичини: президія кола дова-гала ся теж, щоби обсаджено уряд президента дирекції почт і телеграфів у Львові.

Д-р Зайдлер посбирав ті справи совіско розважати.

Справа поділу Чехії.

Львів, 18. липня 1917.

Чеські дневники звіщають, що на образі німецької національної Ради, які відбули ся в мунулої неділі, запала ухвала, котрою заявлено, що амнестія викликала серед Німців в Чехії не-годоване. Опісля німецька національна Рада заявила ся за відокремленем Німців в Чехії.

В ТРИСТЕНСЬКИМ МУЗЕЮ.

Будучи вільною хвилею в Триесті з намі-ром увидити припадаєчій гам до оборони наш шматок Адрії, зайшов я з навички й межі дав-но незайданих старих знакомих: бронзові урни, старі горшки та черепи людські, до міського музею, шукаючи нових композицій, форм, орнаментів та ширшого поля для порівнаня.

Він, Museo civico di storia naturale, примі-щений на другім поверсі торговельно моряць-кої академії (Accademia di commercio e nautica). Для публіки доступний на разі лиш відділ історії природи, мінералогії та археології; друга часть, Mus. civ. di storia ed arte, вже дов-ший час зачинений.

Доступний нині відділ музею, що займає цілий поверх академії, розміщений в 12 менших й більших залах: великі скляні габльоти упо-рядковані після родів, семейств та часу. У всім тім добрі визнають ся докладно старий слуга музейний, в великим синім фартусі замашеним у лабораторії, та ум'є подати назву, місце й час надбаня чи найденя кожної животины, кожної риби. Рівночасно оправдує браком часу та сил директора д-ра Маркететі, що не видав доси жадного каталога музею.

Малим вертаймівським ключем отвори-ає хоритара першу салю. Зараз при вході звер-тає першу увагу на себе величезний кістяк го-лови кита, майже 5 метрів довгий. Мов могутні два клеваки слоня виглядає розділена передом долішня щока; заднім отвором голови, крізь горло, можна справді ледво кулак пропхати. Череп той займає цілу середину невеликої са-лі. Повід стіни в осклених габльотах великі

гриби морські, рожеві павуки—великани, різно-родні губки та мечі (носи) риби—пняча.

В другій салі висить під стелею на зелі-зних штабах середньої величини людоді (коло 6 метрів), а кругом у габльотах і на них випхані нарвали, пилачі, величезні черепахи (майже 1м²), більші й менші з інтересними круглими ротиками головачі, гладкі і кільчасті; дальше менші риби, величезні морські раки, мушлі, чорнилець—сепа, якісь іжаковаті морські со-творіння, звідані та губки.

Також перша сала заповнена морськими животинами. Богато рибячих великанів: комп-летний кістяк молодого потваля, людодіди, морські пси з короткою сріблитою шерстю, дельфіни, нарвалі та много менших риб. Під одною стіною авертає на себе увагу срібна ри-ба (Silberfisch), мов великий плоский щупак світлячо срібної краски з червоною (киновар) плетвою здовж цілого хребта і таким же хво-стом. В двох більших габльотах розміщена ве-лика колекція різної величини мушель, від мі-кроскопічно малих до великих крилатих, та ці-ла родина раків: на стіні кілька великих че-репах.

Довгу четверту салю заповнила пташиня. На верху подовжної середньої габльоти, проти входу, держить ся кусня гилі гарний, великий кондор з широко розпростертими крилами, мов витає прихожого іменем всеї крилатої семі. Під його ногами в габльоті ціла родина ясно-зеле-них, голубих, червоних і білих (чубатих) папу-г; дальше пелікани, пінгвіни, нурки, лебеді та фа-зани, готур з космиком немов шерсти на гру-дях, ібіс божанок, чаплі, бузьки, слукви, дикі гуси і качки; в сусідстві флямінги, дрохви, по-пеласті велкі струсі, чорні ківі з дрібним мов шерсть густим чорним пір'ям, а там орли, со-

коли, сови, сороки, ціла родина малих колібрі, чудово-гарні райські птахи і фазани. Під сті-ною гарна колекція гнізд птичих та друга ве-лика їх яєць.

На дверех п'ятої салі видніє напис: кі-стіва contraria; в середині самі майже кості та кістяки. Під лівою стіною на полицях ве-ликої габльоти розміщений в складях зі сло-том цілий розвій дитини по місяцям, від ро-зв'язу котя, пса, миши і крілика.

Особні дві габльоти займають різні ве-дородки та двоогляди: дитина з двома голо-вами, друга з другою парою ніг на грудях, ве-ла коза з одним оком серед чола та сивий го-ру заверненою долішною щокою, малюва-телята близнюки з двома головами та двома передними і чотирма задними ногами, когур з другою парою ніг в хвості, песик з трьома но-гами, воробець з чотирма лапками, баран з трьома ногами, мала свинка з майже рибячою головою та теля з одним оком та третім ухом на чо-лі.

В сусідній габльоті розложени препаровані кістяки дрібної пташини, більших ссавців, ри-б та більша колекція препарованих птичних го-лов; під другою стіною колекція малюва-чолов і кілька цілих кістяків малп, черепах, дюк, хамелеонів і жаб.

Дальше розміщена на галузях ціла малю-ча родина з темно брунатним горилем на чо-лі, препаровані поодинокі м'які части тіла кро-кодиля з своїм крокодильським язиком, крокодиль зі своїм крокодильським маном, і окремо два нові і один старий кі-стяк чоловіка враз з 20 особини чашками.

Під вікном лежать одна над другою му-фіфікованих голів, рук та стіп.

(Ковчак Буя)

Хі в окрему провінцію і запротестувала проти всяких змагань, яких цілю є утворення чеської держави.

Чехи, південні Славяни і Українці.

Львів, 18 липня 1917.

"Nowa Reforma" доносить: Після відбутої наради ухвалив Союз чеських послів, клуб південних Славян і Українська Парламентарна Репрезентація оставати в посолу тісній злуці і порозумінню що до всіх важливіших справ.

Невідбута конференція.

Львів, 18 липня 1917.

До краківських двенників доносять з Відня, що заповіджена на день 17. с. м. конференція президії польського кола з міністром заграничних справ гр. Черніном в справі лігійнів не відбулася, тому що о визначеній на конференції годині гр. Чернін був покликаний на аудієнцію до ц-саря.

Пекуча справа.

Нам пишуть:

Хочу порушити одну справу, яку вважаю за дуже важку, а про яку наші часописи, на жаль, не хочуть споминати. Скажім вперед собі іду правду в очі! Ходить тут о венеричні недуги по наших селах. Недавно писала одна чужа часописи в новинках, що у Польщі є 3 мільйони, а в Галичині і мільон венер. недужих людей. Що до східної Галичини, то се рішучо за мале число! Про страшене поширення сеї недуги ніхто не має поняти. А варто би бодай приблизно довідати ся і обчислити. На примір в однім селі коло Самбора одна лікарська візита знайшла тільки 40 хорих дівчат та жінок! Військові шпиталі переповнені недужими на всі три венер. недуги жовнірами. Найгірше те, що на селі жінки й дівчата одні стидують ся йти до шпиталю, другі навіть не знають, що вони слабі. Треба би окремо відати якесь пояснене і вичене до селян, бо інакше, то нам грозить доля Франції.

Давніше вже були у нас проби поборова сеї недуги, але тоді вона ще не була так поширена, як тепер. (1. Послання Шентницького до Гуцулів, 2. відозва д-ра Невестюка у "Хлопській Правді", 3. д-р Кос: Про полові справи). Тепер треба знов відозви окремої, де було б сказано, як об'являєть ся недуга, як устерегти ся перед нею, як лічити, та щоб не стидати ся ні доктора ні шпиталю. Селяни думають, що хвороба сама перейде, а тимчасом вона тільки глибоше вайде в тіло і тяжше її вилічити. Сама не вступити ся ніколи!

А друга справа: жовніри кажуть, що по сій війні буде друга, цивільна. Мужі зроблять обрахунок а жінками, брат з братом і т. д. Заповідать ся шле вєкло. Тепер треба над тим подумати, як запобгти тому, як вяснити людям, що війна все вруйнувала. Можеб комітет який або товариство взяло се на себе? Б.

Союз української державности.

Відень, 14. липня 1917.

(Ф. К.) "Русское Слово" з дня 19. н. ст. червня і "Рать" з дня 22. н. ст. червня доносять, що у Києві дня 18. червня відбуло ся велике віче з'організоване Союзом української державности у театральній салі Народного Дому. На б'чу було присутних поперх 2500 люда, переважно військових, які прибули до Києва на загально український військовий з'їзд. Виступали на вічу Степаненко, Павлик і інші з горячими промовами проти Москви. По оживленій дискусії віче прийняло одностайно резолюцію, в якій говорить ся, що російське тимчасове правительство своїм негативним відношенням до української автономії не признає Україні того права, яке припадо Польщі. Відповідь правительству у сій справі є образою українського народу. Союз української державности, стоячи на основі повної незалежности української нації, звертаєть ся до українського народу з таким викадом:

1) Змагати до здійсненя на Україні демократичної республіки з сувереністю об'єднаної української нації, але з забезпеченням прав національних меншостей.

2) Змагати до утвореня з другими націями свободячих союзів на території української республіки.

3) Тому, і утворене української республіки.

блики є питанням міжнародним, бо в склад її мають входити області, заняті тепер центральними державами. Союз української державности домагаєть ся, щоби на міжнародній мирозій конференції взяли участь і представники українського народу.

НОВИНКИ.

Львів, 18 липня 1917.

— Приготовний курс до Гімназії. Головна Управа Українського Педагогічного Товариства пригадує отсим, що з днем 16. липня с. р. відчинила у Львові в школі при вул. Мохнацького ч. 12 приготовний курс для тих хлопців і дівчат, що бажать здавати вступний іспит до І. гім. класи по вакаціях. Згодшення на курс приймає ще й тепер д-р Макарушка, директор учительської семінарії, щоденно між год. 9—1, вул. Мохнацького ч. 12. І. поверх.

— Вісти з Сибіру. Від директора "Народної Торговлі" прийшли в останніх часах до пані О. К. три картки Перша з дати 21. листопада 1916. У ній початок счеркнений російською цензурою. Пізнали лиш слова: "Дмитро Левицький" а дальше: "подайте адреси їх родині. Ми тут жемо. До морозів навикаємо. Бороди позарасти в у всіх старших сиві. Шухевич виглядає як Мелхиседей, а так до Арова подібний, лише Охримович підстригає, хоч білого волосся і тим не захриє. Молодіші чепурять ся, голять ся. Вас прошу пригадувати нас і про нас. Мені грші виходять. Писав я до торговлі, але чи дістали моє письмо? Чому не писали мені про смерть Озаркевича? Чи здорові і як мають ся наші старші? Я писав до них, а вони ані словом! Здоровлю сердечно. Поздоровлення для знайомих. Микола Заячківський. — Друга картка з дати 21. січня 1917: Я і наші здорові. Морози головні перебули ми щаливо. Про заходи голови д-ра Костя писав д-р Федак і Охримович, вісти я мав від наших з Києва, але заки сонце зійде... Фотографії не маю а щоби відфотографувати ся, треба би зробити ту саму дорогу, що Вам до дому. Нехай Вам вистарчить, що ношу добу сивіючу бороду, впрочім мало постарів ся я, на назі не стратив. Де тепер Владко Бачинський? Нічого не пише. Цілую Вас і Ваших. Всіх знайомих сердечно до ровлю, з особна д-ра Костя, Фоліса, о. Войнаровського, д-ра Евгена Олесницького. Чи пані Ася Лев. тамже? З її Дмитром переписую ся. Грші мені виходять. Микола Заячківський. Село Чадобець, Губернія і уїзд Єнісейський. — Третя: Чадобець, почта в місяц. 7. (20) лютого 1917. Ваші картки дозодять до мене. Застали мене на місяц із дня 13. листопада. Пишіть дальше — на обітницю — не даю великої шни. Від "Торговлі" грші я дістав у нас потепліло, всего 10—20%, соняшис. Д-р Шух., Охр. і всі другі ангарші здорові. З близькими сусідами видано ся. Де о. Тит Войн? Чи здоровий д-р Олеси., о. Фоліс? Д-ра Костя сердечно поздоровіть і передайте, що на нього найбільше надіємо ся. Тершаковець і Старух здорові. Ексцеленція в Ярославі. Здоров, — пише до мене. Від січня у нас постова філія. Дістаємо пошту що тижня. Взагалі більше видасмо на себе, але жемо зносно. Цілую Вас і діти сердечно. Знайомих шире поздоровлене, Ваш М. Заячківський.

— Доріжничі додатки для урядників. Державним урядникам признано доріжничий додаток після сеї системи:

При річній платні	Річний вибір додатків в корон	І кл.	II кл.	III кл.	IV кл.
14000 до 18000	156	1380	1824	2280	
10000 - 14000	348	1236	1680	2136	
6400 - 10000	720	1536	1992	2436	
4800 - 6400	1020	1776	2232	2676	
3600 - 4800	1056	1536	1884	2244	
2800 - 3600	948	1260	1608	1968	
2200 - 2800	780	1104	1464	1812	
1600 - 2200	612	912	1272	1620	

Поділ на класи треба розуміти в той спосіб, що до I класи зачисляєть ся нежонатих і вдівців урядників, до II класи жонатих бездітних і вдівців з одною дитиною, до III класи жонатих з одним або двома дітьми і вдівців з двома або трома дітьми, до IV класи жонатих з більше як двома дітьми і вдівців з більше як трома дітьми.

— Союз Українців. В п'ятницю 20. с. м. о. год. 6. вечір буде засідане Головного Відділу "Союза Українок". З огляду на важні справи присутіть ся всі присутні у Львові членів хвяти ся.

— Фонд ім. митроп. А. Шентницького для укр. сиріт вносить з нинішнім днем 232.000 К. Крім жертв в готівці, які щодня видивають і будуть видруковані в дальшій окремій видатку до одного з наших двенників, одержали ми знова 4 жертви в шніках наперах воєнової пєснички, а се: Ва. д-р Ізярій і Ольга Бачинські зі Стрия, тепер

в Гімнді, позичку на 1100 К., о. декан Й. Лоґинський в Володимирцях на 100 К., хорунжий Волод. Бабяк на 100 К. і Мих. Дворжан, учит. в Лішоватім на 100 К. При сій нагоді присмо всіх Жертводавців не забувати ласкаво, що найліше є слати жертви до "Дністра" на вкл. н. 10.300, а не на приватні адреси; пригадуємо також поновно тим особам, що заняли ся збіркою на сирітський фонд при помочи бльочків, біззак і пр., щоби зволіли не передержувати у себе готівки, але висилати до "Дністра", не хай грші процентуєть ся. На жаданя служимо чеками. — За Секцію "Живого Памятника": в. з. о. В. Лициняк.

— Ліцитація коний. Міністерство рільництва зарядило, щоби коні, вилічені в кінських шпиталях а неоптребні війску, були продані дорогою ліцитації рільникам і властителям лісів, які викажуть ся відповідною легітимацією до закупна. Такі легітимації виставляє в Галичині команда рільничої Централі районової. Рільники, заосмотрені такими легітимаціями, можуть брати участь в ліцитаціях, які відбувають муть ся в кінських шпиталях всіх коронних країв. Перші ліцитації відбудуть ся дня 22 липня с. р. в отсх галицьких шпиталях: в Божні, Новім Санчі і Ряшеві.

— Проти присяги. По донесеням польських двенників на днях винци утійчено формулу присяги для польського легіону. Тєю присягою об'являють ся польські легіонери служити "вітчизні і королеві" та оставати у вірности супроти союзників Польщі, себто осередних держава. Від зложеня такої присяги відказала ся одна часть польських легіонерів, яку поки що інтерновано, а опісля будуть вони відправлені домів. Відмову присяги мотивують легіонери тим, що вони не бажать присягати королеві, бо монархічна форма правління не відповідає їх переконаням.

В звязку з тою подією остають численні арештованя, які на днях переведено у Варшаві серед кругів, що агітували проти згаданого тексту присяги. Щоби полатодити крізу в дістїоні польськя держав на Рада видала відозву до народу, в якій між иншим кажеь ся, що "малій завязок польської армії не буде брати участі в боротьбі, щоби тим не зменшувати кадрів будучої польської армії".

— Красний учительський з'їзд в Одесі. Як доносить "День" з 17. н. ст. червня, відбув ся в Одесі красний учительський з'їзд, який присвятив багато уваги справі націоналізації школи. Принято резолюцію, в якій говорить ся, що в рамках національної автономії повинно входити заведеня національної школи, утримане який повинно опирати ся на державні і муниципальні фонди. Національна школа повинна прищиплювати ученикам любов до вітчизни. З'їзд признав необхідним засноване поруч з українськими особних ще шкіл для Великоросів і Жидів. — Ф. К.

— Інструкторські українські курси. Як доносить "Кієвская Мысль" з дня 27. н. ст. мая, українське Товариство Шкільної освіти в згоді з куратором шкільної освіти відкриває дня 28 інструкторські курси для підготовленя лекторів на дітні учительські курси. — Ф. К.

† ЛЯГЛИ ГОЛОВАМИ

Дня 8. VII с. р. поляг від неприятельської міни геройською смертю хорунжий 9 п. п. Ле в Пидь Дев'ятьцятлітній хлопчина, палкої вдачі, відзначав ся все молодячою відвагою та завязем. За битви на ромунськїм фронті на весні сего року і за десяту італійську сфенязву був відзначений бронзовою і срібною медаллю ІІ кл. Спочив на віці ширій товариш, люблений своїми людьми провідник, надійний член суспільности. — В. Я. п.

З Народної Лічниці у Львові.

В часі своєї недуги в р. 1903. заявив наш Ексц. Митрополит бл. п. д-рови Ев. Озаркевичи своє бажане оснувати українську Народну Лічницю у Львові, яка сповнювала би філантроп'їну і неродну роботу між бланійшими хорими та дала у нас почин науковій роботі на цярній медицині наук. Бажане Ексц. Митрополита зреалізовано таки 1903 р.: він сам відступив на приміщене сеї інституції свою реальність при ул. Петра Скарги ч. 4 і дав потрібну квоту на адаптації і перше уладжене. Наша суспільність віднеслась дуже прихильно до Лічниці.

До початку світової війни 1914 р. одні йцять літ розвивалась інституція гарно. Та за ворожої інвазії заподіяно їй велику шкоду; Та забрано багато лікарських знарядів і біла та по-

нищено обстанову в кімнатах. Дев'ять знаряди позичила лічниця стрілецькому шпиталеві.

Коліж увільнено Львів, взявши лікарі д р Я. Озарський і д р С. Дрималих за обнову то-варства в заступстві хорого директора бл. п. Евгена Озаркевича. На покриті великих видат-ків товариство не зверталося ма прилюдно, щоб не уймати жертв із ниші печучі потреби, а вислали письма і чеки до Вар. Урядів парох-любиве Вар. Духовенство не відказало нам своєї допомоги, визначаючи тим, що все піддержити всяку добродійну і культурну роботу Архипастиря заточенця Основателя, Покровителя і Доробця Лічниці. Досі жертвували Вар. оо: Бі-лешський з Пацякова 100 К, Ейшешевський з Заш-кова 100 К, Боберський з Ваневич 100 К, Па-стернак з Зібзлок 100 К, Петрушевич з Калуса 100 К, Шанковський з Дузіб 100 К, Чижович з Лужа долішого 40 К, Донорович з Боричин, Качмарський зі Славска, Винницький з Залесець по 20 К, Озурфко з Дубравці 20 10 К, конд. Березовський з Лавочин 16 К, Аліськевич Іван з Балич позорожнич, Жарський з Гладна, Гер-вич з Дубравки, Шевчик з Лінички малої, Фе-доришин з Журавна, Попович з Павлова, Юхно-вич з Тухлі, Богачевський з Голина, Коритко з Грибович, Шуровський зі Стинави по 10 К; Дурбак зі Сругина вижи, Яцишин з Рипянки по 8 К; Калініевич з Буска, прал. Селецький з Жужеля, Бірецький з Ліска, Логоцький з Остро-ва, Бачинський з Глинян, Глібовицький з Фир-ліва, Ленкавський зі Спаса, Кишик з Опахи і Хабурський з Томашовець по 5 К; Охримович з Велджі, Гаврасевич з Чагорова, Глинський з Любіна вел. Цар в Мавкович, Кляук з Зарудець, Шанковський з Чаниша Гойдан зі Зборів, Дем-цьов Радванець, Охримович з Яличковатого, Край-чик з Будинич, Стрільбицький з Наварії, Охримо-вич з Урича, Писецький з Реканиця, Ортинський з Толідинці, Гутковський з Ожидова, Онішкевич з Кульнович, Кулик з Мизуна, Андрусів з Ляшок, Іванець з Ременова, Маринович з Любелі, Мат-вієс з Яструбич, Целевич з Лозина, Галаянт Стрий, Сайкевич з Васинича, Костік з Соколі, Рибчак з Домажира, Яремкевич з Раджалова, Котис з Гийничі, Бичевич з Вишнева, Яворський з Ло-пушанки, Плятек з Дублян і Баричко зі Шарця по 4 К. Церков в Глібовичах великих 111:11 К; рождівський уряд дек 66 К; монастир ОО. Василья в Ляврові 20 К; уряд парох, в Тисові 35 К і церков в Коростові 4 К. В члени Тowa-риства вписалося крім згаданих ще 156 свяще-ників з річною вкладкою 2 К.

Всім Вар. ОО Жертводавцям висловлює Надзирна Рада щиро подяку. о. Тит Войнарів-ський голова, о. Іван Рудович касієр.

НА ВОЛИНСЬКІ ШКОЛИ.

„Пяткова сибтень“.

На необхідну потребу удержання 25 україн-ських шкіл на Волині, які супроти останніх подій тим доровші і важливіші для української справи, коначі як найскорш і найбільшійші жертви

Глібчук Тимко 20 К: пор. Гринєва Василя в Празі, проф. Даниша Никифора у Відні, д ра Ілевича Романа у Львові, пор. Ковалюка Юрка в Нансе (Морзв) і пор. Глинку Левка п. п. 35. — Владьо Кожмаринський Дуброва 5 К. — А. Рибчук Любін 20 К: б'ятка Ми-райли Рибчука Stanislawer Telegrafenschreib-Station в Стрию, Марійку Рибчук офіціанту по-тову у Львові, Фельдкурата Хомач у Люб-ліні, Івана Рибчука Fischlinglager in Grödig koto Сальсбург. — Мих. Сірко пол. поч. 35 5 К: надпор. И Фішур, С. Залпського і хор. Василя Сирій Дацькова, всі з 80 п. п. — Микола Никифорчук етапова почта 445 3 К: Славчо Борисіву Боршів, підхор. УСС. Волод. Мэсору, Людвика Стрільчука, Людвика Розенберга, всіх етапна почта 445 і підхор. УСС. Осипа Гриняка Збірня Львів. — Кардаш А. підхор. УСВ 5 К: Палерову Евгєнію учит. табор в Гмінді, Івасєва Гриня од. д. дес. 6/78 Футуйма Гриня хорун. 6/73

Мінва Олексю підхорунжого У. С. В. — поруч. Данило Боднар techn. Ub. Pfl. des 16 Корв пол. 10 К: Волод. Букшованого поруч., Василя Ферможія поруч. і Антона Хру-ша поруч. в Фрідек (Шлезк), Антона Ровани-шина хорунж. пол. поч. 529 і Еміліяна Мако-вського поруч. пол. поч. 643. — Мих. Кар-манський Дубецько 5 К. — радник двора д р К. Горбачевський Прага і Ольга і Марія Горбачевські в Празі 100 К. — Михайло Го-родилівський одн. охотник Відень і. 10 К, Ольга Кухтинівна Рашів 4 К: Володимир Палка уч. VIII. ка. Гмін. Данила Боднара поруч. пол. поч. 360 Івана Кутинського Фенріха пол.

поч. 538, Івана Тисовського урядника почт. Ря-шів, Галю Олесницьку у Відні і Дорію Мар-кіану в Оломунці. — Василь Продав Kadett-ар. in Mährisch Neustadt 5 К: Прокопа Рома-нока хорунж. в Mährisch Neustadt і Дениса То-товскула кадєтасп цугсф. при 36 п. стрільців III. Е. К. в Лейпнік (Моравія). — Банахова Зофія 5 К: Ольгу Тусановську в Вільох Мазо-вських і Геню Монастирську в Мостів Великих, — Стефія Наконечна в Зімхові (Дні); Слав-цю і Зенцю Голічек в Осердові, Іренцю Кали-мон в Рашковій Воли, Адася Ганкевича в Хо-тинці, Рэмця Мокрїєвського в Радимні. — Ор-тинська Самбір 10 К: Михайла Волошина фельдфілья полк піх. 77 Ярослав, Станіслава Воланського полк піхоти 95 м. б. компанія 1, Чакіфозовича Петра полк піх. 95 м. б. комп. Івана Чайківського Е. Ф цугсф. пол. поч. 517/IV Р. на 3 К. — громадяни села Турі великої 33 К всі села долиньського повіту, Іван Зінька господар Доброшенів 10 К. — Василь Єліта з Гмінду. 4 К. — Др Ярослав Крижановський надп. в р. 10 К. — Петро Арсеніч етап. п 198 10 К. — Гринь Ле-нечко пор. в. Е. А Reg. 21.

25 К: о. Івана Білика адмін. в Дроздовичах, Геню Сгиранчуківу в Павелчу, Николу Підгір-ного поруч., Костя Фільда хорунж., 10 п. п. — Альба Книгиницька Самбір 10 К. — Ана Колієнківіна уч. II. р. сем. Розграві п. Поморяни 5 К: о. ігумен в Краснопуші, п. Дольного укіченого богослова і Маріюку Ан-їєву семинаристку в Радзидові, Домцю Маку-хіану учительку і Олю Скєлєковичівну з По-морьян — Микола Гуменний ц. к. судія Львів 5 К. — М. Береза з Станковець 3 К. — Антоніна Кордубова Weitzlar (Deutschland) 10 К: Петра Бекешевича поруч. Відень, д ра Іосифа Білінського надком. Гмінд. Олену Ба-чинську Львів, Францішу Шавалову Сокаль, Миколу Білінського Рхтер в Сокалі. — Іван Мельник парох в Бродях 10 К; о. Фр. Ра-біна декана і пароха в Самборі, о. І. Лісієвича пароха в Баранячичах, о. Іосифа Сабарія па-роха в Коблі, п. Фр Сілецького емер. дирек-тора шкіл народних в Самборі, п. І. Лукав-ського директора IV. кл. школи в Бабоні. — Олена Медяньська Схія 10 К: Ануу Фали-повську і Юню Лобинєцьку обі в Чесник, Глі-бовицьку з Фариїва, Раковську з Букачовець і Стефу Ганякову з Лопічки. — Василь Коца-бюк Козениці 20 К: И. Скоморовського, М. О. Букайчука ц. і к. вахмістра жандармерії, всіх товаришів Українців з курсу і з дирекції тернопільської. — Ю. Галляревич пол. поч. 528, 20 К: Колієнського Гіларіяна надпор. 15 п. п., Корола Доріза хор. 15 п. п., Солтиса пор. 15 п. п., Рудницького Івана пор. 15 п. п. Пляшовського Якова підхор. 15 п. п. — Ма-рїяка Харамбурана учителька Шкло 5 К: Пе-тронєлю Недзвіцку учит. в Шклі, Марійку О-сідач учит. в Наконечнім, Параскевию Харкаліє-вичу в Старий Воли, Іванну Левицьку, учит. в Городку і Ольгу Родович учит. в Насачєві. — Леонтиня Войшїцка-Вєра 10 К: всі Інтер-натки СС. Василянок в Перемишлі, Ірену Да-видовичівну, Атефію Трусеянчівну в Яворні, Мирослава Заворожіюка фінріха етап. поч. 259, Григорія Лебєдовича управ. школи в Бшні.

Прогимо всіх Ви Жертводавців придер-жувати ся форми, оголошеної в Ділі, значить ся: насаперед пише ся імя, назвище, місцевість жертводавця а опісля по двох точках (:) ви-кликаних, в той спосіб зошадите нам бо-гато роботи, бо не треба буде кождої картки переписувати, а просто дасть ся її до друку При сій нагоді пригадуємо, що жертви скла-даєть ся підмогою системою, значить, можна не більше як пять осіб викликувати. Понад пять будемо счиркувати. Жертви просити ся посилати до квед. тов. „Дієстер“ (Львів, Русь-ка 20) ч. кн. 9888, повідомляючи карткою ая міністрацію „Діла“ і викликаних. X.

О П О В І С Т К И.

Четвер 19. липня 1917.
Ниніт: греко-кат.: Атанасій прп. — римо-кат.: Вікентій.
Завтра: греко-кат.: Тома і Акація — римо-кат.: Чеслава.

НА Д І С Л А Н Е.

Красний адвокат
Д-р ЕВГЕНІЙ ГВОЗДЕЦЬКИЙ
веде канцелярїю у Львові
при вулиці Іраоїцих ч. 6. 5-7

ГЛЯДАЮТЬ СВОЇХ.

Хто з виселенця або збігці в Залунам знає, що діє ся в с. Гнатом Муликом і його родиною, зволить дати звіста Евгєнії Махарушкїній у Львові, вул. Пєль-чєвська 2. 28-1-2

Оголошення.

Гмінзвільний учитель рад. ба звїхата на 5—6 недїль на село у вєрхову околицю. Хто мїг би прийняти зогн на удержанє на відповідно галлєтоту, зволить подати умови до Редакції „Діла“ г. мн. учителя. 27 2-2

Потрібна Інструментарна, на цілий рік праготовити одну паначку з укіченою VIII. кл. I. рік Семінара уч. а другу в V. до VII. кл. Усіля після умови Г. Ху-дорович, управитель школи в Болянових, в Гусакє коло Мостися. 29 2-2

АДРЕСА: Hauptkasse der Zentralleitung der Ukrainischen Legion
CHEN, N. U. LEDECKI, GASSE 20
PROSIMO NA SIO ADRESU
SLATI LISTI I DATKI
NA STRILECKI ŠILI.

РУСЬКА ШАДНИЦЯ

в ПЕРЕМИШЛІ
вулиця Косцюшка ч. 3.

Принимє і викладчу шадницї вкладки здаєть-но згодна з урядових. Вєлєдєнє опрощєнє в 4%, починаючи зже від сєдуючого дня по дня змє-жєня аж до послїдного дня перед дням відїзду.

ВКЛАДКИ в „Руській Шадницї“ повиннє скла-дати особисто в касї товариства, поточних вєн-кивами, грошєвими листами, чеками поточнє шад-ницї, які Дирєкція Шадницї на жадєнє безкоштов-но доставляч, і в фїліях банку австро-угорського в рахунок „Руської Шадницї“

Удїльє повнєчє: а) гїшотєчєнє платєнє вє-рєнєнєм амортизаційнимє рєхунок на протєкєтє 10—45 послє вибору повнєчєного; б) на лємєнєрє ефектєв, і в єкєсєтє вєкєсєлє. Спрєва повнєчє гєнє-годуєтьє можєливо єкєрє

Посєрєдєнєчєтє у вєдєдуєнєм повнєчєк в Гє-вєошїні Зєлєдєнємє кредитовї в Краєвої.

Вєсєтє Інформєцїї і прєвїлє удїльє єкєсєтє „Руської Шадницї“ ул. Косцюшка, Народнє Дє-лє, пов. шєдєнємє бєзкоштовнє в гєнєцєх урєдєнєк від 0—1 год. крємї недїлє і українськє слєк.

Пєлє § 14. устєвє „Руської Шадницї“, зєвєр-жєнєного чєрєз ц. к. мїністрєтєво внутрїшнєх євєрє-вєлєдєнєк і тєжєрєтєтє „Руськє Шадницє“ в Пєрєм-шїлє вєдєчєтє ся до лєкєцїї публїцнєх, фєндєтєр-нєх і т. п. капїтєлє, жєє отєжє „Руськє Шадницє“ публїцєрєнє обєвєзку. III, 56 1

Прймаєть ся передплата на

„Вістник Союзу Визволення України“

Виходить що тижня в недїлю, в розмірі 16 сторіць великого формату, в ілюстраційнім рїк виданї IV.

Річна передплата вносить 15 кор. (15 марок, 6 руб-ля, 3 долєра), а врічна 8 кор. (8 марок, 3 рубль), на Р-тална 4 кор 50 сот. (4 мар 50 фєн., 1 руб. 75 коп.)

Цїна погляднєк чїсел 40 сот. (40 фєн., 15 коп.)

Вістник Союзу Визволення України є часописом фєдє-рєтївною і стоїть на єтановїцї самостїїшнємє, єсє-українськїмє.

Крїм стєтєй на тєжє бїжучєго полїтїчєного жїтє і богатої хронїкї в жїтє Росїї, росїєвськїй України і євє-нїтєх областєй росїєвськїй України, Вістник богато жїєтє-уєлїєнє творємє красєного пєсьмєнєства, єспєрємє Укрєїн-ськїмє Сїмєнєх Стрїльцєв і прєч.

В Вістнику мєстєтє єєє правїльно євєдєє гєнєцє-чужої прєсє тє рєфєрєтє єєє кнїжєкїє вїданє про укрє-їнськє справє а тєжєкє постїїлє євєдєє вєнїтєх і полї-тїчєнєх подїє.

Адрєсє рєдєкцїї і адмїнїстрєцїї часописє: **Wies VIII. Josefstädterstr. 79. Tür 6.**
Контє почтовїй шадницї 107090.

Поручаємє землєкємє нашє нїмєцькїй орєган

„Ukrainische Korrespondenz“

Видєчєтє:
Прєзїдєнт З. У. Рєдї Др Нєстєр Лєвїчїнський.
Вїдєчєтєлєцє рєдєктор:
Пєсєл Вєлєдїмїр Сїнгєлєвїч.

Виходить чєтїрє рєзї в мїєсїцє. Рїє вїданє 4.
Рїчна рєдєдєлєтє вносїть 12 К, пїєрїчєнє 6 К.
Цїна погляднєкє чїсел 50 сот. Адрєсє рєдєкцїї і адмїнїстрєцїї: **Wies, VIII. Josefstädterstrasse 43B.**